

همشه

کسی هست که به کودکان اعتماد کند

○ مصصومه انصاریان

درسی تاریخ هم دشوارتر و زجرآورتر است. این دو کتاب برآیند دو ایده مشخص در پهنه ادبیات کودک است. اولی فرآورده ادبیات هنر محور، خلاق و مستقل است و دومی محصول ادبیات معلومات محور و تعییمی. اجازه بدھید کمی در مورد این دو نگرش حرف بزنیم.

برخی از صاحبنظران و سیاستگذاران، به ادبیات کودک نگاه مدرسه‌ای و درسی و ایدئولوژیک دارند و ادبیات کودک را به عنوان ابزار کمک‌آموزشی تلقی می‌کنند که می‌تواند «در ارائه دانش و اطلاعات در زمینه‌های مختلف انسانی، فرهنگی، اعتقادی، مذهبی، تاریخی، غرافیایی، آموزش مفاهیم، اصول و نظریه‌ها در علوم مختلف تجربی به کار آید». (میرزا یگی، علی، ادبیات کودک، کانون، از سری کتاب‌های آموزش از راه دور، ۱۳۷۹)

بخش عظیمی از کارنامه ادبیات کودک امروز، محصول همین نگرش است. با این که دیدگاه ادبیات آموزشی و تربیتی، سهم عظیمی از کتاب‌های ادبیات کودک را بلعیده و بازار از این نوع

کانون، «کتابچه بدجنسي‌های گرگ کوچولو» را همزمان با کتاب «کودتای سوم اسفند» روانه بازار کرده است. اولی نمونه ادبیات خلاق و مستقل است و دومی به دنبال ضرورت‌ها و بایدها، سفارش و تولید شده است. اولی به مدرسه و کشف چیزهای تازه پرداخته و دومی درباره یک حادثه تاریخی ایران است. موضوع کتاب‌ها متفاوت است و محل بحث هم نیست. درون مایه هر دو کتاب آموزشی است، اما فاصله دو اثر به لحاظ جاذبه‌ای هنری متن و تصویر و جذب مخاطب، بسیار است. تا آن‌جا که می‌توان گفت اگر می‌خواهی بچه‌ای را به مدرسه و یادگیری و ماجراجویی علاقه‌مند کنی، کتابچه بدجنسي‌های گرگ کوچولو را به او هدیه کن و اگر می‌خواهی بچه‌ای را از تاریخ بیزار کنی، کتاب کودتای سوم اسفند را دستش بده. چرا که ارتباط برقرار کردن با کودتای سوم اسفند، از کتاب‌های

بیان کودک و نوجوان، پژوهشی ماه‌اندیشه

۷۶

- عنوان کتاب: کتابچه بدجنسي‌های گرگ کوچولو
- نویسنده: ایان واپرسو
- مترجمان: آتوسا صالحی - مژگان کلهر
- تصویرگر: تونی راس
- ناشر: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان
- نوبت چاپ: اول - ۱۳۸۲
- شمارگان: ۱۵۰۰۰ نسخه
- تعداد صفحات: ۱۲۴ صفحه
- بیها: ۶۲۰ تومان

کتاب‌ها اشیاع شده است، با این که ادبیات تعلیمی، عاقبت‌اندیشانه و حسابگرانه است و در خانه و مدرسه و اجتماع طرفداران بزرگ‌سال فراوانی دارد، با این که بسیاری از این کتاب‌ها، پیش از تولید خردباری می‌شوند و زحمت و دردس حق تألیف و چاپ برای نویسنده‌گان ندارند و با این که این کتاب‌ها لباس داستان به تن کرده‌اند - و این لباس با وجود تنگی، چندان مد روز نیست - با وجود همه این‌ها مخاطب آن‌ها را نپذیرفت، پس زده، نمی‌خرد و نمی‌خواند و اگر پایش بیفتند، درباره آن‌ها به تبلیغات منفی هم می‌پردازد. حتی اگر بعضی از این کتاب‌ها تیراز ۲۰۰ هزار تایی هم داشته باشند، باز هم در حوزه ادبیات کودک، گم و ناشناخته می‌مانند.

آسیب وارد آمده از جانب آموزش و تربیت، یکی از مسائل جدی ادبیات کودک است قید آموزش، ضرورت‌ها و بایدهای ایدئولوژیک و اعتقادی، سال‌هast است که دست نویسنده‌گان را بسته و فرضت‌های خلاقیت را از ادبیات کودک ستانده و امروز دیگر آن را به ستوه آورده است. ادبیات کودک ما با معمولی کردن خود به آموزش، سدی میان خود و کودکان کشیده است. واکنش منفی مخاطب، بار دیگر این واقعیت را با وضوح بیشتری عیان ساخته که راه و رسم هنری یک شیوه دارد و راه و رسم آموزشی شیوه‌ای دیگر. مسئله این است؛ آیا نمی‌شود ادبیات کودک، لذت‌بخش باشد و در عین حال آموزش گزین هم نباشد؟

ادبیات خلاق، به معنای تهی بودن و یا گریز از آموزش نیست، بلکه فقط اهمیت بیشتر دادن به ادبیت و دنیای کودکانه است. ادبیات خلاق، در درجه نخست به هنری بودن خود می‌پردازد و به اعتبار جاذبه‌های هنری، قادر است تخلی کودکان را تسخیر کند.

حتی اگر دغدغه افزایش معلومات، هدایت و سلامت آتی کودکان را هم در سر داشته باشیم، جاذبه‌های خیال‌انگیزی و تصویری ادبیات خلاق و جذب مخاطب، از دلایل ارزشمند اهتمام به ادبیات

چگونه است که
نویسنده‌گانی چون
سیلور استاین،
همه اثر خود را
به زبان طنز و وارونه
می‌نویسنند
و خیال‌شان راحت است
که خوانندگان فرهیخته -
کودکان -
خود می‌آموزند؟!

مطمئنید که می‌خواهید من مثل دایی بشوم؟» (ص ۷۹ کتاب) نویسنده گرگ کوچولو را تنها به مدرسه بدنیشی می‌فرستد و او را به دست معلمی بذات و شرور می‌دهد؛ هر چند گرگ کوچولو، در بستر تجربه و زمان بزرگ می‌شود، می‌اندیشد و حقایق را کشف می‌کند و سرانجام به انتخابی دیگر دست می‌زند. اودر پایان سفر، مدرسه عالی ماجراجویی خود یافته را به مدرسه بدنیشی مورد قبول جامعه گرگ‌ها و پدر و مادرش ترجیح می‌دهد.

چگونه است که ایان واپرس، مسیری طنز و مغایر با اصول ارزشی پذیرفته شده را برای نوشتن کتابش برگزیده و پیش از دو سوم حجم کتاب را به مطالب وارونه اختصاص داده است؟

چگونه است که نویسنده‌گانی چون سیلور استاین، همه اثر خود را به زبان طنز و وارونه می‌نویسنند و خیال‌شان راحت است که خوانندگان فرهیخته - کودکان - خود می‌آموزند؟

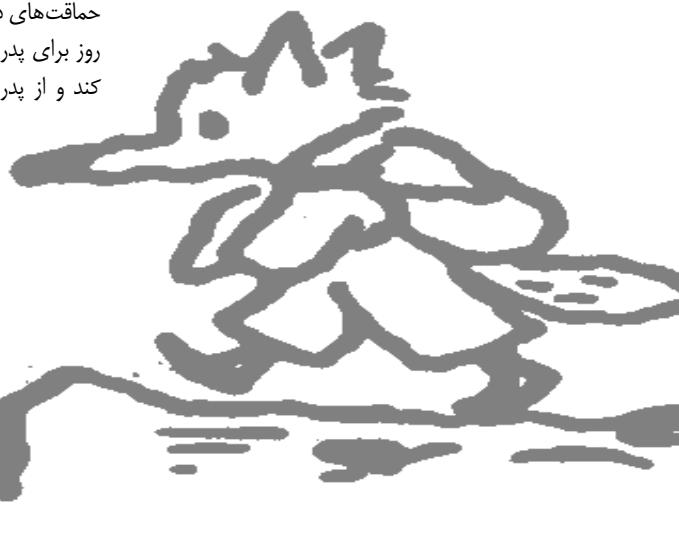
مثل زندگی
اسم زیاد مهم نیست. انتخاب دیگران چندان تعیین‌کننده نیست. آن‌چه مهم و سرنوشت‌ساز است، رفتار فردی است و نوع تعامل با دنیای اطراف. پدر و مادر گرگ کوچولو، او را به مدرسه

خلاص، روی برگ‌داندن از کتاب‌های عبوس و روی اوردن به کتاب‌های طنزآمیز و لذت‌بخش خواهد بود. بجهه‌ها از طریق چیزهایی که دوست دارند، بهتر یاد می‌گیرند. داستان کتابچه بدنیشی‌های گرگ کوچولو طنزآمیز، کودکانه، لذت‌بخش و سرگرم‌کننده، با تصاویر ساده، معنادار و مکمل متن و در عین حال عمیقاً تفکربرانگیز و آموزنده است. این کتاب، برنده جایزه کتاب کودک بی‌منگام TSB، سال ۱۹۹۶ و برنده جایزه A. K. R. A سال ۱۹۹۶، به سبب خلق یک اثر ارزشمند در زمینه آموزش کودکان بوده است.

کتابچه بدنیشی‌های گرگ کوچولو را از زاویه دو ویژگی لذت‌بخشی و آموزنده‌ی توانان، مورد نقد و بررسی قرار می‌دهیم.

خلاف جریان

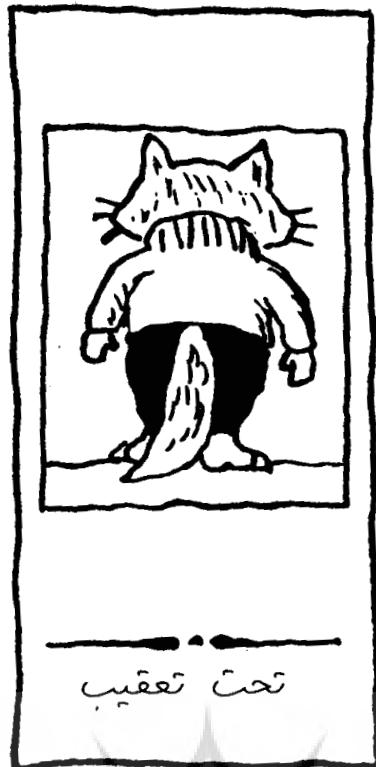
داستان کتابچه بدنیشی‌های گرگ کوچولو، در قالب یک سفرنامه پنجاه روزه و در ۱۲۴ صفحه نوشته شده است. نویسنده ۳۶ روز سفر و ۹۶ صفحه، یعنی پیش از دو سوم حجم کتاب را به این مطالب اختصاص می‌دهد که بگویید: گرگ کوچولو از مدرسه بیزار است از ماجراجویی متغیر است / از نقشه و چادر زدن بیش می‌آید / گرگ کوچولو به دایی مزخرف کثیف ترسناک بدنیش افتخار می‌کند / وقتی دایی بد گنده او را به مدرسه بدنیشی راه نمی‌دهد، برای ورود به مدرسه نقشه می‌کشد و با یک ساندویچ موش او را می‌فریبد / وقتی در مدرسه بدنیشی، بجهه دیگر پیدا نمی‌کنند، با آینه‌چنگ بالشی راه می‌اندازد / نویسنده گرگ کوچولو را تنها می‌فرستد و سط جنگل هولناک و اجازه می‌دهد که قوانین گاگانه بدنیشی را از دایی بد گنده‌اش یاد بگیرد و برای رسیدن به وحشی‌گری و بذاتی و مدل بدنیشی، خودش را به آب و آتش بزند تا سرانجام، وسط جنگل هولناک، پس از ۳۶ روز بدآموزی، گرگ کوچولو با گروه پیشاهنگ‌ها رو به رو می‌شود و در تجربه دوستی با آن‌ها، از کشف چیزهای تازه لذت برید، از ماجراجویی خوش بیاید و خود به حماقت‌های دایی معلمش بی‌پرید و در آن‌چه تا آن روز برای پدر و مادر و خودش ارزشمند بوده، تردید کند و از پدر و مادرش بپرسد که «آیا شما واقعاً

می‌کردن، بازی که باید خودتان را سینه‌خیز به چادرهای کنار دریاچه برسانید؛ طوری که هیچ‌کدام از دوستان تان شما را نبینند. امروز می‌خواهند آن بازی را به من یاد بدنهند...» (ص ۹۸) «امروز یک پناهگاه درست کردیم. یاد گرفتیم اگر گم شدیم، چطور زنده بمانیم» (ص ۹۹) غذا، بازی، پناهگاه آش، دوست، مهربانی، توجه و توانمندی، درست همان چیزهایی است که گرگ کوچولوی تنها می‌گذرد. این بازی را در وسط جنگل هولنک، به آن احتیاج دارد. گرگ کوچولو حالا می‌تواند برای خودش سپینه بسازد، آش روشن کند و غذا آماده کند. او همان چیزی را یاد می‌گیرد که به آن احتیاج دارد و از آن لذت می‌برد؛ و آن چیزی که در مدرسه یاد گرفته، فراموش می‌شود. گرگ کوچولو قوانین بدبختی را همان‌طور که پدر و مادرش خواسته بودند و دایی اش یاد داده بود، مطیعانه در دفترش می‌نویسد و حتی برای رسیدن به قانون آخر و مدارس زندگی تنها در جنگل هولنک تن می‌دهد. با وجود این، وقتی می‌بیند هیچ‌کدام از آن قوانین به کار خودش و دایی اش نمی‌آید و درس‌های پیشاهمگی توان و مهارت زندگی کردن به او می‌دهد. او تصمیم می‌زندگی اش را می‌گیرد. او تصمیم می‌گیرد مثل دایی بد گندهاش نباشد. حتی اگر پدر و مادرش از او آن را خواسته باشند، حتی اگر شرارت و بدبختی مورد پسند جامعه گرگی باشد. گرگ کوچولو در امتحان بزرگ، «حقیقت» و «خدود» را کشف کرده و این از هر چیز دیگری برای او ارزشمندتر است.

دور از حمایت بزرگ ترها

نفس ارتباط و چالش با تضادهای دنیا اطراف، در داستان به عنوان اصلی ارزشمند معرفی می‌شود و تا انتهای داستان، جایگاه تغییر‌کننده‌ای پیدا می‌کند؛ حتی اگر این ارتباط از مدرسه بدبختی شروع شود. کنش کردن از خانه رفتن به مدرسه و سفر دور و دراز و پرخطر، بر ماندن در فضای گرم و

نیشخند بزن، فوت کن و پوف کن دایی، برای به دست آوردن بچه پیشاهمگ‌ها نتیجه‌ای ندارد جز شکست و گرگ کوچولو مجبور می‌شود دم دایی اش را بگیرد و هیکل سنگین و بیهوش او را تا خانه روی زمین بکشد. (ص ۷۸) هم چنان که قاتلون او در خوردن شنل قرمزی، کمکی به او نمی‌کند جز شکافته شدن شکم و کنک خوردن و در بستر افتادن و گرگ کوچولو مجبور می‌شود شکم دایی اش را بدوزد و به او سوب بخوارند و از او مراقبت کند. همان‌طور که قانون تهدید کن دایی اش در مبارزه با موش‌های کور، کاری از پیش نمی‌برد. گرگ کوچولو همه این حوادث را می‌بیند و قوانین بدبختی را با درس‌های پیشاهمگی که برای او تازه و جالب و مفید است، مقایسه می‌کند. پس از عبور از ترس و تنها و بیکاری و گرسنگی و قوانین سخت مدرسه بدبختی،

زنده‌ی پیشاهمگی را این طور توصیف می‌کند:

«راهنما می‌گویید، همین که آمادگی پیدا کنم، من را به جنگل برمی‌گردداند، اما قبل از آن باید تا می‌توانم غذا بخورم و جان بگیرم. تا به حال فقط غذای آب‌پز، سیب‌زمینی و لوبیا خورده‌ام. معركه است؛ به خصوص لوبیا. می‌میرم برایش! اسم پسرهایی که توی جنگل پیدایم کردن، دیو و سنجی است. آن روز آن‌ها بازی

بدجنسی فرستاده‌اند. گرگ کوچولو برای یاد گرفتن قوانین^{۲۹} گانه بدبختی و به دست آوردن مدار بدبختی، سخت تلاش می‌کند. اما علی‌رغم آینده‌ای که بایدها و ارزش‌های جامعه گرگی برای او رقم زده است، در راه مدرسه بدبختی و رویارویی با سختی‌ها و خطرها، خوش جنسی‌های زیادی به خرج می‌دهد. گرگ کوچولو در اوج خطر برای پدر و مادرش که او را راهی این سفر پر خطر کرده‌اند، آرزوی سلامتی می‌کند: «حالا می‌خواهتم از سریالی پریچ و خم کوههای تاریک بالا بروم. خیلی خطرناک است. امیدوارم شما سلامت باشید.» (ص ۲۲ کتاب) واکنش گرگ کوچولو در شرایط ترس که عصبانی شدن و بد و بیراه گفتن به بانی خطر اولین راه است، غیر کینه‌توانه و مهربانانه است. وقتی گرگ کوچولو در کوهستان سرد و بیخ‌زده گم می‌شود و دوبار نزدیک است از لبه پرتگاه سر بخورد، وقتی راه را پیدا می‌کند، روی صخره‌ای برای مسافر بعدی درشت می‌نویسد «راه عوضی» (ص ۲۴ کتاب). او دلش نمی‌خواهد کس دیگری مثل خودش، در سرمای کوهستان سرگردان شود و این با بدبختی و بدبختی هیچ مناسبی ندارد.

گرگ کوچولو، در آستانه ورود به مدرسه بدبختی، در موقعیتی که از دایی بد گنده‌اش سخت می‌ترسد و بیم دارد که گوشت لای ساندویچش بشود، برای پدر و مادرش می‌نویسد: «بر بیو می‌تواند خرس او را بردارد، ولی قول و سایل شعبده بازی اش را به بیله، پسرعمویش داده است.» (ص ۳۹) و این بخشندگی با بدبختی و بدبختی میانه‌ای ندارد.

گرگ کوچولوی که به مدرسه بدبختی می‌رسد، همان گرگ کوچک بی‌تجربه آغاز سفر نیست که دلش نمی‌خواست از کنج خانه بیرون بیاید. او راه طولانی و سخت و پرخطری را با خوش جنسی - موفقیت - پشت سر گذاشته است. اگرچه او به مدرسه بدبختی وارد می‌شود در واقع از بدبختی و شرارت دور است؛ چیزی برخلاف روندی که روساخت داستان طی می‌کند. تا آن جا که گرگ کوچولو در پایان سفر مدرسه، بدبختی را کاملاً رها می‌کند. دایی بد گنده (علمتش) را دایی غم‌گنده می‌خواند و از راهی که پدر و مادرش برای او ترسیم کرده‌اند، بازمی‌گردد و به جای بازگشت به خانه، افراد خانواده‌اش را نزد خود و به مدرسه عالی ماجراجویی که بهترین و شادترین مدرسه دنیاست، دعوت می‌کند.

بنگاه تغییر

آن جا که ورق برمی‌گردد، درست همان جایی است که گرگ کوچولو آماده و نیازمند تغییر است. قوانین بدبختی دایی بد گنده در عمل به دردناک و دردرساز از کاردرمی‌آید. قانون تهدید کن،

مهارت‌های زندگی را خارج از مدرسه بجنگنی و در رویارویی یا سختی‌ها و خطرها به دست آورد. داستان کتابچه بجنگنی‌های گرگ کوچولو، در اصل، داستان کشف خوبی‌هاست از دل مدرسه‌ای بزرگ. در هم‌آمیخته از خوبی و بدی، بذاتی و خیرخواهی. مسیری که او پیمود، لازم کسب توانمندی در دنیای آشفته و بدون مرزبندی واقعی است و این دقیقاً همان توانمندی است که خواننده کودک به آن سخت نیاز دارد.

وقتی داستان عمیق‌تر و تأثیر آن بیشتر و مفیدتر می‌شود که آن را نمادی از زندگی بدانیم. تقارن تصاویر داستان گرگ کوچولو، مدرسه بجنگنی، جنگل هولناک، قوانین بجنگنی و مдал بجنگنی با مقاهیم زندگی، داستان را معنادارتر می‌کند. کتابچه بجنگنی‌های گرگ کوچولو، از آن دسته کتاب‌هایی است که خواننده به طنز آن، ساعت‌ها در خلوت خود می‌خندد و مسروپ می‌شود. کتابی است که تخیل خواننده را تسخیر می‌کند و خواننده، تصاویر را در دنیای خود بازآفرینی و معناهای فراتر داستان را درک می‌کند. و این همان فرست گرانبهایی است که کتاب‌های مستقیم‌گوی آموزشی عمومی، همواره از کودکان دریغ کرده‌اند. در آخر، به آتوسا صالحی و مژگان کلهر، مترجمان این کتاب، برای حسن انتخاب و ترجمه روان و سلیس و مناسب حال و هوای متن، تبریک می‌گوییم و مطالعه این کتاب را به آن‌ها که دنیال کتاب‌های لذت‌بخش و سرگرم‌کننده و در همان حال آموزنده هستند، توصیه می‌کنم.

منابع:

- ۱- کتابچه بجنگنی‌های گرگ کوچولو
- ۲- فیض، سیدمحمد صادق: کودتای سوم اسفند، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، ۱۳۸۲.
- ۳- میرزاگی و گروهی از مؤلفان: ادبیات کودک، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، ۱۳۷۹، از سری کتاب‌های آموزش از راه دور.

مسئله این است
آیا نمی‌شود ادبیات کودک، لذت‌بخش باشد و در عین حال
آموزش گریز هم نباشد؟

دایی بد گنده معلمش است با قوانین ۹ گانه بجنگنی و دیگری مدرسه‌ای بدون عناصر و ارکان شناخته شده و برنامه درسی از پیش تعیین شده به نام زندگی؛ به وسعت محیط آدمها و حوادث ناشناخته پیش‌رو، در رشته‌های اردوزنی، اکتشاف، دریانوردی، کتاب‌خوانی و... در کلاس پیشاہنگی و یا روش گروهی و...

راحت و بی‌خطر و بسته و کم‌تنش خانه برتری دارد. ابتدا گرگ کوچولو التماس می‌کند تا پدر و مادرش از فرستادن او به مدرسه دست بردارند، اما انگار راه بزرگ شدن، همان است که بزرگ‌ترها برای او ترسیم کرده‌اند. درخواست عاجزانه او، راه به جای نمی‌برد و او خود را در راه سفر تنها و ضعیف احساس می‌کند؛ احساس مثل پرتاب شدن ناگهانی در وسط محیطی ناشناخته و ترسناک، رفتنه رفته، سفر ناخواسته برای او جالب می‌شود و فرسته‌های بزرگ شدن و تحول را در او ایجاد می‌کند تا آن جا که از پدر و مادر خود جلو می‌زند. گرگ کوچولو به اعتبار خروج از خانه، افتادن در وادی خطر، تجربه‌های سخت و ناخوشایند، تلاش و تدبیر به مرحله فهم و پرسشگری می‌رسد. نقش ارتباط و چالش‌ها در تحول گرگ کوچولو، آن قدر چشمگیر است که خود او هم گمان نمی‌برد؛ چرا که آن همه توانایی و استعداد و شجاعت را در خود سراغ نداشت. در غیر این صورت، از سفر و از دور شدن از خانه نمی‌ترسید. گرگ کوچولو دوراز حمایت‌ها و دخالت بزرگ‌ترها، در وسط جنگل ناشناخته و در ارتباط برقرار کردن با گرگ بذات و شرور و روباه حقه‌باز، فرست رشد و خلاقیت پیدا می‌کند.

داستان کشف خوبی

در داستان، دو مدرسه وجود دارد؛ یکی مدرسه بجنگنی که در وسط جنگل هولناک قرار دارد و

